

اقدامات برخی از کشورهای منتخب جهان در جهت حمایت از کشت پنبه در سال ۲۰۱۱/۱۲ و مقایسه با سال قبل از آن

ماخذ:

International Cotton Advisory Committee-October 2012

دفتر مطالعات آماری و راهبردی انجمن صنایع نساجی ایران

ترجمه: شیوا رضی پور

مهر ماه ۱۳۹۱

اقدامات برخی از کشورهای منتخب جهان در جهت حمایت از کشت پنبه در سال ۲۰۱۱/۱۲ و مقایسه با سال قبل از آن

بر اساس گزارش ۲۰۱۲ International Cotton Advisory Committee-October

حمایت دولت ها از صنعت پنبه:

پرداخت یارانه به صنعت پنبه مشتمل بر حمایت مستقیم از تولید، حفاظت از مرزها، کمک هزینه های بیمه محصولات و مکانیزم های اعمال حداقل قیمت حمایتی در سال ۲۰۱۱/۱۲ در حدود ۴/۸ میلیارد دلار تخمین زده شده اند که بیشتر از مقدار ۱/۴ میلیارد دلاری آن در سال ۲۰۱۰/۱۱ می باشد.

در سال ۲۰۱۱/۱۲، ده کشور این یارانه ها را تامین کردند و مقدار متوسط آن ۳۷/۴ سنت در کیلوگرم بوده که بیشتر از مقدار متوسط ۱۱ سنت در کیلوگرم در سال ۲۰۱۰/۱۱ است. کشورهای بیشتری حمایت از تولید پنبه را در برنامه قرار داده اند، اما به علت قیمت های بالا این برنامه ها موفق به تامین هزینه های واقعی در سال ۲۰۱۱/۱۲ نشدند.

قیمت های پایین بازار پنبه در سال ۲۰۱۱/۱۲ منجر به افزایش یارانه های پرداختی به تولیدکنندگان شد. شاخص CotLook A در طی این مدت به طور میانگین ۲۲۰ سنت در کیلوگرم بوده است. این شاخص در طی سال ۲۰۱۰/۱۱ به میزان ۳۶۰/۸ سنت در کیلوگرم گزارش شده است.

با این حال، قیمت ها در سال ۲۰۱۱/۱۲ هم چنان بسیار بالاتر از میانگین های دراز مدت بوده و دخالت های دولت در تعدادی از برنامه های حمایتی در کشورهای متعدد، نتیجه ای در بر نداشته است.

پاکستان، مکزیک و هند سیاست اعمال حداقل قیمت حمایتی را در برنامه داشتند، اما از آن جا که قیمت های بازار در سال ۲۰۱۱/۱۲ هم چنان بالا بود، این برنامه ها منجر به هیچ گونه پرداختی به تولیدکنندگان نشد. اما چنان چه قیمت ها پایین تر بود، این اقدامات موثر واقع می شد.

آن بخش از تولید جهانی پنبه که موفق به دریافت کمک های مستقیم دولت شامل پرداخت های مستقیم و حفاظت از مرزها شده بود، از مقدار میانگین ۵۵٪ بین سال های ۱۹۹۷/۸ و ۲۰۰۷/۸ به مقدار تقریبی ۸۴٪ در سال ۲۰۰۸/۹ افزایش یافت.

طی سال های ۲۰۰۹/۱۰ تا ۲۰۱۱/۱۲ سهم این بخش به طور میانگین در حدود ۴۹٪ بوده است. از سال ۱۹۹۷/۹۸ تا کنون، به وضوح ارتباط منفی بین شاخص CotLook A و میزان یارانه اعمال شده به صنعت جهانی پنبه و هم چنین تعداد کشورهای دریافت کننده ی این یارانه ها مشاهده می شود. برخی کشور ها یارانه هایی را به خرج های مختلف این صنعت به خصوص کود، انبارداری، حمل و نقل، خدمات طبقه بندی و دیگر هزینه های بازاریابی اختصاص داده اند.

چین:

سیاست های دولت در چین برای حمایت از تولید پنبه با اجرای حفاظت از مرزها، بر اساس سیاست های گمرکی، و یا خرید های مستقیم دولت جهت افزایش ذخایر انجام می شود. تدابیر مذکور در طی سال ۲۰۱۱/۱۲ به کار برده شدند. نتیجه مداخله و ایجاد سهم برای دولت در چین، افزایش قیمت های پنبه در داخل این کشور و بالاتر بودن آن ها نسبت به قیمت های جهانی بود. در طی سال ۲۰۱۱ قیمت های جهانی پنبه بالاتر از این مقدار بودند. (شاخص A به طور میانگین ۳۶۰/۸ سنت بر کیلوگرم در سال ۲۰۱۰/۱۱ بود) بنابر این عوارض گمرکی بر پنبه وارداتی در سال ۲۰۱۰/۱۱ به میزان ۵۷۰ یوآن بر تن ثابت ماند که نشانگر در حدود ۲٪ از هزینه های وارداتی می باشد.

واردات پنبه چین در سال ۲۰۱۰/۱۱ معادل ۲/۶ میلیون تن بوده است. از اواسط دسامبر ۲۰۱۰ قیمت های داخلی پنبه در چین پایین تر از مقادیر جهانی آن باقی ماندند. از آن جا که قیمت های جهانی پنبه در سال ۲۰۱۰/۱۱ بالا گزارش شده اند، تدابیر حفاظت مرزی چین تاثیر ملموسی بر قیمت های داخلی پنبه در این کشور نداشته است. نرخ محدودیت وارداتی ۱٪ در سال کاری ۲۰۱۲ نیز اعلام شد. علاوه بر آن، دولت نرخ محدودیت وارداتی مضاعفی معادل ۲/۱ میلیون تن بر اساس جدول تطبیقی عوارض گمرکی تا ۴۰٪، اعمال کرد.

مقدار حداقلی که کمتر از آن مشمول پرداخت این عوارض گمرکی میشد از ۱۱۳۹۷ یوآن بر تن به ۱۴۰۰۰ یوآن بر تن افزایش یافت. بالاتر از این مقدار، عوارض گمرکی به میزان ۵۷۰ یوآن بر تن اعمال می شود. طی سال ۲۰۱۱/۱۲، شاخص CotLook A به طور میانگین ۱ دلار بر پوند بوده است. در طی این مدت عوارض گمرکی بر پنبه وارداتی به طور متوسط در حدود ۴٪ بود.

طی ماه های ژانویه تا جولای ۲۰۱۲، چین به طور تقریبی ۳/۵ میلیون تن پنبه وارد کرده است. زمان اعلام محدودیت های وارداتی جدید توسط دولت چین هنوز مشخص نیست. هم چنین معلوم نیست چه زمانی بخشی از مقادیر هنگفت ذخیره کرده در ذخایر ملی بین اکتبر ۲۰۱۱ و مارچ ۲۰۱۲ را آزاد خواهد کرد. سازمان ملی ذخایر پنبه چین (CNCRC) مسئول اداره کردن ذخایر ایالتی است. سود تقریبی حاصل از تدابیر حفاظت مرزی در چین که توسط تولیدکنندگان در سال ۲۰۱۱/۱۲ دریافت شد، در حدود ۲/۷ میلیارد دلار بوده است. که معادل دریافت ۳۷/۴ سنت آمریکا به ازای هر کیلوگرم تولید می باشد. چین هم چنان یکی از قابل توجه ترین ذخایر استراتژیک پنبه را در جهان داراست. در هنگام کمبود، چین از طریق مزایده پنبه را وارد بازار می کند. و هنگامی که تعداد تامین کننده ها زیاد است و قیمت ها پایین، دولت مجدداً ذخایر را پر می نماید.

در طول دهه گذشته بیشترین مقدار ذخایر دولتی در سال ۲۰۰۹/۱۰ و ۲۰۱۰/۱۱ بوده است به ترتیب به میزان ۱/۴ و ۱ میلیون تن. خریدهای وسیعی جهت افزایش ذخایر ایالتی به میزان ۲/۸ میلیون تن در سال ۲۰۰۸/۰۹ انجام شد. آزادسازی ذخایر به کارخانه های داخلی، نیاز به واردات را کاهش داده و رشد تجارت جهانی را محدود میکند. درحالی که خرید برای ذخایر، قیمت های داخلی را بالا برده و موجب افزایش تجارت جهانی میشود.

در سال ۲۰۱۱/۱۲ چین سیاست اعمال حداقل قیمت حمایتی پنبه را توام با بازسازی ذخایر ملی پیاده کرد. قیمت خرید ذخیره ایالتی در سال ۲۰۱۱/۱۲، ۱۹۸۰۰ یوآن بر تن در نظر گرفته شد. این مقدار برای سال ۲۰۱۲/۱۳ تا میزان ۲۰۴۰۰ یوآن بر تن افزایش یافت. چین ۳/۱ میلیون تن از پنبه داخلی و در حدود ۱ میلیون تن از پنبه وارداتی در سال ۲۰۱۱/۱۲ را برای ذخایر استراتژیک خود خریداری کرد. مقدار ذخایر ملی پنبه چین در حدود ۴/۵ میلیون تن برآورد می شود. احتمال می رود در آینده، پنبه نگه داری شده در این ذخایر بین کارخانه های ریسندگی این کشور به مزایده گذاشته شود. علاوه بر این، دولت چین سالیانه در حدود ۱۸۰ میلیون دلار بارانه به پرورش دهندگان برای کاشت و پرورش تخم پنبه با کیفیت بالا اختصاص می دهد. در طی دو فصل گذشته،

چین کمک هزینه های انتقال پنبه از Xinjiang به کارخانه های شرق و جنوب چین را تامین کرده که مقدار آن در حدود ۱۵۰ میلیون دلار در سال تخمین زده شده است. انواع مختلف یارانه ها در سال ۲۰۱۱/۱۲ بالغ بر حدود ۳/۱ میلیارد دلار برآورد شده اند که بیشتر از مقدار ۳۳۰ میلیون دلاری آن ها در سال ۲۰۱۰/۱۱ می باشد.

وزارت امور مالی (MOF) در چین در حدود ۲۹۰ میلیون دلار در نیمه اول سال ۲۰۱۱ به عنوان سود وام های تخصیص یافته به پروژه های کشاورزی شامل پنبه، غلات و فرآوری روغن گیاهی پرداخت کرد.

ثبت صادر کنندگان پنبه توسط دولت چین:

اداره کل نظارت و بازرسی کیفیت و قرنطینه (AQSIQ) در چین فرآیند ثبت تامین کنندگان خارجی پنبه را در تاریخ ۱۵ مارس ۲۰۰۹ راه اندازی کرد. نگرانی عمده از این مسئله بود که سیستم به طور غیر منصفانه ای تامین کنندگان را برای پیدا کردن حتی یک تخلف مورد مراحل مختلف بازرسی قرار می دهد. و این ثبت تخلف منجر به خدشه دار شدن شهرت تامین کنندگان خارجی از طریق انتشار کاهش رتبه آنها خواهد شد.

امکان تخریب در تجارت که حاصل از به کار بردن این سیستم است می تواند با روش های ارزیابی کیفیت پنبه وارداتی، که با روش های مورد استفاده جهانی یا روش های چین برای کنترل کیفیت پنبه داخلی تفاوت دارد، ترکیب شود. اسامی بیست کشور ثبت شده توسط AQSIQ منتشر شده است. در آغاز ماه مه ۲۰۱۲، ۵۱۱ شرکت توسط AQSIQ ثبت شده بود. لیست شرکت های ثبت شده شامل کارخانه های کوچک و بزرگ آمریکای شمالی و جنوبی، آسیا، آفریقا، اروپا و استرالیا از تمام کشور های عمده صادر کننده شامل کارخانه های دولتی، خصوصی و سازمان های تعاونی می باشد.

در طی سال های ۲۰۱۰/۱۱ و ۲۰۱۱/۱۲ تنها یارانه دریافتی توسط تولیدکنندگان بر اساس برنامه پنبه ایالات متحده، مربوط به بیمه محصولات بود. تمامی یارانه های دیگر به علت سابقه بالا بودن قیمت ها در بازار، قابل پرداخت نبودند. برنامه پنبه ایالات متحده از طریق مکانیزم های گوناگونی تولید کنندگان را حمایت می کند: پرداخت های مستقیم (DP)، پرداخت غیر ادواری (CCP)، پرداخت کاستی وام (LDP)، سود تعویض سند، سود وام های بازاریابی و بیمه محصولات. که از این بین پرداخت غیر ادواری و پرداخت کاستی وام در طی فصل جاری و گذشته میسر نبوده است.

در سال ۲۰۱۱/۱۲ تولیدکنندگان پنبه در ایالات متحده در حدود ۵۸۰ میلیون دلار از طریق پرداخت های مستقیم دریافت کردند. مقدار پرداخت مستقیم، که مستقل از قیمت بازار و بر اساس سابقه پیشین منطقه مزروعی و محصولات است، ۱۴/۶۷ سنت بر کیلوگرم می باشد. پرداخت مستقیم (کمک درآمد) مستقل از تولید جاری است و به عنوان کمک هزینه تولید به شمار نمی رود. دولت ایالات متحده با تخصیص یارانه بیمه محصولات از تولیدکنندگان در برابر خسارات وارد شده به محصول در اثر بلایای طبیعی حمایت می کند. تقریباً تمامی عوامل منجر به کاهش محصول توسط بیمه محصولات پوشش داده می شود. عواملی نظیر آب و هوا و آتش سوزی. اما قصور تولید کننده شامل این بیمه نمی شود. این بیمه عموماً توسط شرکت های بیمه خصوصی به کشاورزان فروخته می شود اما آژانس مدیریت ریسک ایالات متحده (RMA) بیش از نیمی از حق بیمه را می پردازد. به علاوه، RMA مسئولیت پرداخت هزینه های اداری و اجرایی بیمه کنندگان خصوصی و خودش را نیز در طول انجام برنامه تقبل می کند. به طور میانگین بیش از ۹۰٪ زمین های زیر کشت پنبه در این برنامه قرار می گیرند. دستور کار بیمه محصولات قانوناً بایستی به درستی اجرا شود. به این معنا که در طول زمان، مجموع حق بیمه ها تمامی خسارات را پوشش بدهند. در طی ۱۴ سال گذشته در سال های ۱۹۹۷، ۲۰۰۴، ۲۰۰۵، ۲۰۰۷ و ۲۰۱۰ مقدار حق بیمه ها بیش تر از میزان خسارات بوده است.

بین سال های ۱۹۹۷ تا ۲۰۰۹، مجموع یارانه های حق بیمه به طور میانگین سالیانه در حدود ۲۲۰ میلیون دلار گزارش شده است. در سال ۲۰۱۰/۱۱ مجموع یارانه های بیمه محصولات ۳۱۹ میلیون دلار یا ۸/۱۴ سنت بر کیلوگرم از کل تولید بر آورد شده و در سال ۲۰۱۱/۱۲ تا ۸۱۹ میلیون دلار افزایش یافته است. (۲۴/۲ سنت بر کیلوگرم) این افزایش به علت افزایش حق العمل ها که ارتباط تنگاتنگی با بالا رفتن ارزش محصولات و افزایش قیمت ها در بازار دارد، اتفاق افتاد.

هند:

هند برنامه اعمال حداقل قیمت حمایتی را در دستور کار خود قرار داده است. اما از آن جا که طی سال های ۲۰۱۰/۱۱ و ۲۰۱۱/۱۲ قیمت های بازار بالا بوده اند، علیرغم اجرای این برنامه هیچ پرداختی عاید تولیدکنندگان نشده است. افزایش ۲۹ درصدی در حداقل قیمت حمایتی در هند برای الیاف استیپل متوسط در سال ۲۰۱۲/۱۳ تا میزان ۳۶۰۰ روپیه در هر ۱۰۰ کیلوگرم تخم پنبه (بیشتر از مقدار ۲۸۰۰ روپیه ای قبلی) معادل ۱۸۴/۸ سنت بر کیلوگرم لینت (بر اساس نرخ تبادل ارز در اواخر جولای ۲۰۱۲) می تواند منجر به خرید های وسیع پنبه تولید داخل توسط دولت هند در سال ۲۰۱۲/۱۳ شود.

در سال ۲۰۱۰/۱۱ دولت هند صادرات پنبه را تا حد ۱/۱ میلیون تن محدود کرد. چنان چه این محدودیت اعمال نمی شد، این کشور قادر به صادرات و واردات پنبه به طور همزمان بود. هیچ گونه محدودیتی شامل پنبه صادراتی از هند از تاریخ آگوست ۲۰۱۱ تا فوریه ۲۰۱۲ نشد. با این حال در تاریخ ۵ مارس ۲۰۱۲ وزارت بازرگانی به منظور حمایت از کارخانه های داخلی، صادرات جدید پنبه را ممنوع کرد. این قانون شامل پنبه هایی که از قبل برای صادرات ثبت شده بودند نیز می شد. دلیل این

تصمیم، حجم قابل توجه پنبه خارج شده از مرزها در ۵ ماهه اول فصل پنبه در هند (اکتبر ۲۰۱۱ تا فوریه ۲۰۱۲) و نگرانی از کافی نبودن مقادیر باقی مانده در کشور برای تامین نیاز کارخانه های داخلی، قلمداد می شود.

در تاریخ ۹ مارس ۲۰۱۲ اعلام شد این ممانعت شامل پنبه هایی که تا قبل از تاریخ ۴ مارس ۲۰۱۲ اجازه خروج دریافت کرده بودند، نمی شود. در تاریخ ۱۲ مارس ۲۰۱۲ دولت اعلام کرد پنبه هایی که تا قبل از تاریخ ۴ مارس ۲۰۱۲ جهت صادرات ثبت شده اند، پس از دریافت اعتبار مجدد برای قرارداد ثبت، اجازه صادر شدن دارند. اما هم چنان هیچ ثبت صادرات جدیدی امکان ندارد. علاوه بر آن، فرآیند طولانی دوباره اعتبار بخشیدن به ثبت های صادراتی که در تاریخ ۱۶ مارس ۲۰۱۲ اعلام شده بود، منجر به تاخیر در صادرات پنبه های ثبت شده گردید.

در واقع هند با این کار درست زمانی که در استفاده از ظرفیت داخلی ضعف وجود داشت، توانست محصول ذخیره شده تولید کند. قانون ممنوعیت صادرات در تاریخ ۳۰ آوریل ۲۰۱۲ به طور کامل برداشته شد که منجر به صادرات ۲ میلیون تنی هند در سال ۲۰۱۱/۱۲ گردید. محدودیت های صادراتی در هند طی سال های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ باعث شد کارخانه های زیادی نتوانند به قراردادهایشان عمل کنند. شکست های تجاری و خسارات فراوان به تعداد کثیری از تجار هندی و بین المللی نیز از دیگر عواقب این محدودیت ها بود. هم چنین این کار منجر به افزایش پرونده های داوری هند در انجمن بین المللی پنبه (ICA) و لکه دار شدن شهرت این کشور به عنوان یک شریک تجاری مورد اعتماد شد.

احتمال می رود محدودیت های صادراتی کوتاه مدت در سال ۲۰۱۲ نیز نتایج مشابهی در پی داشته باشد.

پنبه کاران هندی از مزایای کمک هزینه های بخشودگی وام و خرید کود توسط دولت بهره می برند. علاوه بر این، دولت هند از طریق برنامه های متعددی نظیر گسترش امکانات زیر ساختاری برای تولید و توزیع دانه های با کیفیت، از تولید پنبه حمایت می کند.

در طی سال های گذشته، همزمان با ماموریت تکنولوژی دولت، اقداماتی در جهت حمایت از مدرنیزه کردن واحدهای "پرس" و پنبه پاک کنی و بهبود بازاریابی پنبه انجام شده است. به علاوه، دولت از بخش نساجی نیز با برنامه هایی شامل حمایت مستقیم و وام های بدون بهره حمایت می کند.

اتحادیه اروپا:

تغییرات در سیاست مشترک کشاورزی اتحادیه اروپا (CAP) در سال ۲۰۰۹/۱۰ اعلام و آغاز شد. تولید کنندگان پنبه مانند گذشته ۶۵٪ از حمایت اتحادیه اروپا را تحت عنوان پرداخت مستقل (کمک درآمد) و ۳۵٪ باقی مانده را به عنوان پرداخت منطقه ای (کمک به تولید) دریافت می کنند. یونان و اسپانیا تولیدکنندگان عمده پنبه در اتحادیه اروپا هستند.

به منظور کمک به تولید، حداکثر مساحت منطقه مزروعی واجد شرایط کاهش یافته و به مقدار ۲۵۰ هزار هکتار برای یونان و ۴۸ هزار هکتار برای اسپانیا تعیین شده است.

برای احراز شرایط دریافت کمک، منطقه مورد نظر باید در زمین کشاورزی که توسط اتحادیه اروپا اجازه تولید پنبه دارد، قرار گرفته باشد. گونه های مختلف مجاز در آن کاشته و تحت شرایط معمولی درو شده باشند. این کمک تنها به پنبه هایی با کیفیت خوب و قابل تجارت تعلق می گیرد. کمک به ازای هر هکتار زمین واجد شرایط پرداخته می شود و مقدار آن از حاصل ضرب محصولات مرجع ثابت در مقادیر ثابت مرجع برای هر کشور به دست می آید. برای انجام محاسبات، محصول تخم پنبه باید ۳/۲ تن در هر هکتار برای یونان و ۳/۵ تن در هر هکتار برای اسپانیا باشد. میزان کمک محاسبه شده به ازای هر هکتار برای یونان ۲۵۱/۷۵ یورو و برای اسپانیا ۴۰۰ یورو می باشد. چنان چه مساحت منطقه واجد شرایط از حداکثر مساحت تعیین شده بیشتر باشد، کمک به ازای هر هکتار نیز به همان نسبت کاهش خواهد یافت.

مقدار یارانه مستقیم به تولید در یونان در سال ۲۰۱۱/۱۲، ۲۶۶ میلیون دلار (۲۸۰ میلیون دلار در سال ۲۰۱۰/۱۱) تخمین زده می شود که منجر به تولید ۹۴/۶ سنت بر کیلوگرمی لنت شد. (۱۵۴ سنت آمریکا در سال ۲۰۱۰/۱۱)

یارانه در اسپانیا در حدود ۸۹ میلیون دلار بوده است (۹۳ میلیون دلار در سال ۲۰۱۰/۱۱) یا ۱۴۷/۴ سنت بر کیلوگرم برای لنت (۲۱۵/۶ سنت در سال ۲۰۱۰/۱۱).

ترکیه:

دولت ترکیه حق عملی به ازای هر کیلوگرم تخم پنبه به تولیدکنندگان پرداخت می کند. (این حق العمل برای تخم پنبه های تولیدی تایید شده بیشتر است) این حق العمل ها در سال ۲۰۱۱/۱۲ نسبت به ۲ فصل گذشته خود بدون تغییر باقی مانده اند و مقدار آن ۰/۴۲ TL/kg برای تولید تخم پنبه به دست آمده از دانه های تایید شده (معادل ۲۶ سنت بر کیلوگرم) و ۰/۳۵ TL/kg برای تخم پنبه تولیدی از دانه های معمولی (معادل ۲۲ سنت بر کیلوگرم) است.

با فرض این که ۹۰٪ از پنبه تولیدی کشور ترکیه حاصل از دانه های تایید شده باشد و تمامی تولیدکنندگان نیز مایل به دریافت این حق العمل باشند، دبیرخانه تخمین می زند مجموع حق العمل های پرداختی به تولیدکنندگان در ترکیه از ۳۰۲ میلیون دلار در سال ۲۰۱۰/۱۱ به ۴۲۸ میلیون دلار در سال ۲۰۱۱/۱۲ افزایش بیابد که حاصل افزایش کاشت این محصول می باشد.

برزیل:

برزیل برنامه بازاریابی را مشتمل بر یارانه های مستقیم بر اساس قیمت های تضمین شده به تولیدکنندگان اجرا می کند. اما در این برنامه دولت حق استفاده و مالکیت مستقیم پنبه را ندارد. برنامه مذکور "برابر کننده قیمت پرداختی به تولیدکننده" (PEPRO) نام دارد. از برنامه PEPRO فصل های متعددی به منظور جبران ضعف رآل^۱ برزیلی در مقایسه با دلار آمریکا استفاده شد. حق العمل پرداختی تحت این برنامه نشانگر تفاوت بین حداقل قیمت تضمینی و قیمتی که خریدار مایل به پرداخت است، می باشد.

حداقل قیمت تضمینی به مقدار ۴۴/۶ رآل برزیلی به ازای هر آروبا^۲ (معادل ۱۵ کیلوگرم) لینت و یا معادل ۱۴۵/۲ سنت به ازای هر کیلوگرم بر اساس نرخ تبادل ارز در پایان جولای ۲۰۱۲ تعیین شده است.

لازم به ذکر است مقدار واقعی حق العمل در مزایده هایی که دولت برگزار می کند تعیین می شود. از سال ۲۰۰۹/۱۰ تا کنون هیچ مزایده ای صورت نگرفته است. در طول دو فصل گذشته قیمت های بازار بالا بودند، حال آنکه رآل برزیلی در مقایسه با دلار آمریکا ارزش کم تری داشت.

هم چنین دولت برزیل از تولید پنبه از طریق یارانه های اعتباری برای تولید، بازاریابی و سرمایه گذاری نیز حمایت می کند. اعتبار سالیانه این یارانه ها در دهه گذشته به طور میانگین در حدود ۱ میلیارد دلار برآورد شده است. پرورش دهندگان کم درآمد پنبه یارانه هایی با نرخ بهره ۵٪ دریافت می کنند. در صورتی که نرخ بهره بازار بین ۲۵٪ - ۲۰٪ است. در طول دهه گذشته حداکثر میزان یارانه سالیانه دریافتی پرورش دهندگان پنبه در قالب یارانه وام به طور میانگین ۷۵ میلیون دلار برآورد شده است.

---

^۱ Real: واحد پول برزیل

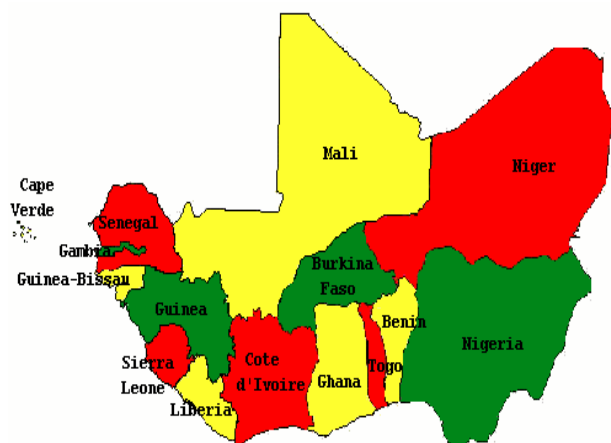
^۲ arroba

کلمبیا:

در کشور کلمبیا پرداخت های مستقیم دولت به تولیدکنندگان در سال ۲۰۱۱/۱۲ در حدود ۲۶ میلیون دلار برآورد شده که به طور میانگین ۵۷/۲ سنت بر کیلوگرم بوده است. این مقدار در سال ۲۰۱۰/۱۱ در حدود ۹ میلیون دلار با میانگین ۲۴/۲ سنت بر کیلوگرم بود.

آفریقای غربی:

کشورهای متعددی در غرب آفریقا در سال های ۲۰۱۰/۱۱ و ۲۰۱۱/۱۲ یارانه هایی برای تولید پنبه به خصوص کود و کاشت بذر در نظر گرفته اند. در سال ۲۰۱۱/۱۲، مالی ۳۸ میلیون دلار (۱۹/۸ سنت بر کیلوگرم)، ساحل عاج ۱۴ میلیون دلار (۲۴/۲ سنت بر کیلوگرم)، بورکینافاسو ۵/۷ میلیون دلار (۰/۸۸ سنت بر کیلوگرم) برای این منظور اختصاص داده اند.

جدول ۱- میزان کمک های دولتی به بخش پنبه از طریق برنامه های تولیدی

۲۰۱۱/۱۲			۲۰۱۰/۱۱			کشور
کمک به تولید	میانگین کمک به ازای هر کیلوگرم تولید	تولید	کمک به تولید	میانگین کمک به ازای هر کیلوگرم تولید	تولید	
میلیون دلار	سنت آمریکا	۱۰۰۰تن	میلیون دلار	سنت آمریکا	۱۰۰۰تن	
۱۰	۲/۲	۶۹۴	۶	۰	۶۴۵	بورکینافاسو
۳۰۷۷	۴۱/۸	۷۴۰۰	۳۳۱	۴/۴	۶۴۰۰	چین
۲۶	۶۱/۶	۴۱	۹	۲۴/۲	۳۵	کلمبیا
۱۴	۲۴/۲	۵۹	۲۰	۳۳	۵۹	ساحل عاج
۲۶۶	۹۴/۶	۲۸۰	۲۷۷	۱۵۴	۱۸۰	یونان
۳۸	۱۹/۸	۱۸۷	۲۰	۱۹/۸	۱۰۳	مالی
۴	۶/۶	۵۰	۴	۶/۶	۴۶	سنگال
۸۹	۱۴۷/۴	۶۰	۹۳	۲۱۵/۶	۴۳	اسپانیا
۴۲۸	۵۷/۲	۷۵۰	۳۰۲	۶۶	۴۵۰	ترکیه
۸۱۹	۲۴/۲	۳۳۹۱	۳۲۰	۸/۸	۳۹۴۲	ایالات متحده
۴۷۷۰	۳۷/۴	۱۲۹۱۱	۱۳۸۰	۱۱	۱۱۹۰۴	تمام کشورها

منبع: International Cotton Advisory Committee

جدول ۲- مجموع کمک های دولتی به بخش پنبه از طریق برنامه های مختلف در کشورهای حاضر در گزارش

سال مورد گزارش	تولید	میانگین کمک به ازای هر کیلوگرم تولید	کمک به تولید
	۱۰۰۰ تن	سنت امریکا	میلیون دلار
۱۹۹۷/۹۸	۲۰۱۸۱	۱۹/۸	۴۱۰۸
۱۹۹۸/۹۹	۱۸۸۱۰	۳۰/۸	۵۷۷۲
۱۹۹۹/۰۰	۱۹۱۹۴	۳۵/۲	۶۵۸۸
۲۰۰۰/۰۱	۱۹۵۲۴	۲۴/۲	۴۸۳۳
۲۰۰۱/۰۲	۲۱۶۶۷	۲۸/۶	۶۴۴۶
۲۰۰۲/۰۳	۱۹۵۷۴	۲۶/۴	۴۱۹۳
۲۰۰۳/۰۴	۲۱۱۳۲	۱۵/۴	۳۲۷۰
۲۰۰۴/۰۵	۲۶۹۹۷	۲۲	۶۱۱۴
۲۰۰۵/۰۶	۲۵۶۶۸	۲۴/۲	۶۰۰۸
۲۰۰۶/۰۷	۲۶۷۶۶	۱۹/۸	۵۰۴۵
۲۰۰۷/۰۸	۲۶۰۷۳	۸/۸	۲۲۹۲
۲۰۰۸/۰۹	۲۳۴۵۵	۲۴/۲	۵۴۹۲
۲۰۰۹/۱۰	۲۲۱۷۰	۱۳/۲	۳۰۹۸
۲۰۱۰/۱۱	۲۵۱۰۳	۴/۴	۱۳۸۰
۲۰۱۱/۱۲	۲۷۰۸۹	۱۷/۶	۴۷۷۰

منبع: International Cotton Advisory Committee

انجمن صنایع نساجی ایران
دفتر مطالعات آماری و راهبردی
 مهر ماه ۱۳۹۱